

ffreven i Grundlovens § 44 med Hensyn til Forandringer i Landstingets Sammensætning, men at man, naar det er Hensigten at faae andre Forandringer indførte, maa gaae den med Hensyn til Grundlovsforandringer foreskrevne Vej. Dertil skal jeg bemærke, at det netop er dette, man gjør. Der er endvidere blevet udtalt af det ærebe Medlem, at hvis man vilde handle i Grundlovens Aand, skulde man indskrænke sig til at foretage en saadan Forandring, der kunde siges at stemme med Grundlovens § 44. Dertil svarer jeg, at hvorvidt man vil gaae denne Vej eller ikke, vil bedst vise sig, naar der praktisk bliver Spørgsmaal om paa denne Maade at foretage Forandringer i Landstingets Sammensætning. Det ærebe Medlem skulde istedetfor i Rigsraadet at komme med libet hensigtsmæssige og uheldige Protester give sit Bidrag til denne Forfatningsgags Løsning ved at stille Forslag herom. Det ærebe Medlem kunde jo stille Forslag i Overensstemmelse med Grundlovens § 44; og han kunde da faae at see, hvorledes man vilde stille sig dertil. Jeg skal gjerne udtale, at uagtet jeg just ikke anseer den Vej, der er antydet i Grundlovens § 44, for den helbigste, vil jeg dog ingenlunde have udtalt, at jeg ikke skulde kunne gaae ind paa en saadan Ordning. Det maa formeentlig være en Feiltagelse, naar det ærebe Medlem udtalte, at Regjeringen ikke havde gjort noget Skridt for at fremkalde en saadan Lov om Sammensætningen af større Communalraad, som er en Forudsætning for Anvendelsen af Grundlovens § 44. Det ærebe Medlem kom nemlig selv senere til at gjøre opmærksom paa, hvorledes Regjeringen gjentagne Gange havde forelagt Forslag netop i denne Retning. Jeg tilbageviser altsaa det Udtryk, at der gives Noget, som vil rydde Rigsdagen afveien, og jeg finder mig saameget mere berettiget dertil, som jeg, efter hvad der foreligger for Offentligheden, ikke kan undlade at betragte mig som medhørende til disse Dødsffender af Rigsdagen, som sigtes for at ville rydde Rigsdagen afveien.

Hvad Sagen selv angaaer, da skal jeg ikke komme ind paa den. Jeg skal kun bemærke, at saaledes som Forslaget er indbragt af den ærebe Forslagsstiller, og som det foreligger for

Rigsdagen i dette Dieblif, er dets Indhold grundlovstridigt. Det gaaer ud paa, at Rigsdagen skal udstrække sin Competence over Anliggender, som fortiden henhøre under en lovligt bestaaende Forfatning. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet?) Jeg skal som sagt ikke gaae videre ind paa Sagen, men kun erklære, at efter Regjeringens Udtalelse i denne Sag, at den vil afholde sig fra at deeltage i Forhandlingerne om den, og da det er min Overbeviisning, at man, istedetfor at lette og fremme Forfatningsgags Tilendebringelse, vil forhale og forvirre den ved nu at bringe denne Sag her for Rigsdagens Folkething, medens Grundlovsagen er under Forhandling for Rigsraadets Folkething, vil jeg stemme imod denne Sags Overgang til anden Behandling. Jeg finder saameget større Opfordring til at stille mig paa denne Maade til en Sag, der skylder det private Initiativ sin Tilværelse, efter den Holbning, som den Side, fra hvilken dette Forslag er udgaaet, har indtaget overfor det af Regjeringen indbragte Grundlovsforslag, idet den i Rigsraadets Folkething stemte imod Sagens Overgang til anden Behandling.

Formanden: Forsaavidt det ærebe Medlem, der nu satte sig, udtalte, at Forslaget, som nu foreligger, er grundlovstridigt, skal jeg bemærke, at efter den Forklaring, som Forslagsstillerens Ordfører ved Indbringelsen har givet af deres Stilling til Sagen, og hvorledes de betragte Sagen, har jeg ikke kunnet ansee det fornødent eller rigtigt at nægte, at Sagen kom under Forhandling; thi ved den Forklaring, der saaledes blev givet over Formaalet med Forslaget og dets Indhold, bortfaldt det, som kunde give Anledning til at ansee det for grundlovstridigt.

Klein: Maa jeg gjøre den Bemærkning, at jeg, som jeg troer, udtrykte mig bestemt saaledes, at Forslaget, som det er indbragt og som det nu foreligger, i sit Indhold er grundlovstridigt. Jeg skal ikke tilbageholde som min Anstuelse, at et Forslag ved dets Indbringelse og Forelæggelse til Forhandling maa bedømmes efter det Indhold, det da har, og med hvilket det dog maa forudsættes at kunne blive